

9. tanulmány

A Szentlélek és az egyház

Szombat délután – február 25.

Ha a magukat Isten népének vallók elfogadnák az Igéből rájuk sugárzó világosságot, eljutnának arra az egységre, amelyért Krisztus imádkozott: „a Lélek egységére” a „békesség kötelékével”, ahogy az apostol mondja. „Egy a test, és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást; egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség.” (Ef 4:3–5)

Akik elfogadták az adventüzenetet, tapasztalták ezt az áldást. Különböző egyházakból jöttek, és ledöntötték az egyház emelte korlátokat; egymásba ütköző hitvallásuk atomjaira esett szét; a földi millenniumba vetett bibliátlan reménységet feladták, a második adventről alkotott hamis nézeteiket kiigazították; a gőg és a világhoz való ragaszkodás semmivé lett. A sérelmeket orvosolták. Szívük a legszebb közösségben egyesült, szeretet és öröm foglalta el a fő helyet. Ha ez a tanítás ezt érte el annak a kevés embernek az életében, aki elfogadta, ezt érne el mindenkinek az életében, ha mindenki elfogadná. – *A nagy küzdelem*, 379. old.

Egy Urunk van, és egy a hitünk. Törekedjünk betölteni Krisztusnak a tanítványok egységéért mondott imáját. „Szenteld meg őket a te igazságoddal: a te Igéd igazság. Amiképpen te küldtél engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra; és én őérettük odaszentelem magamat, hogy ők is megszentelteké legyenek az igazságban. De nemcsak őérettük könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédükre hisznek majd énbennem; hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te énbennem, Atyám, és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.” (Jn 17:17–21)

Értsük meg, hogy Isten munkájának sikeres elvégzése érdekében elengedhetetlen a tökéletes egység a munkások között. Mindenki kér-

jen bölcsességet a mindentudó Tanítótól, hogy megőrizzük a békét. Legyünk megfontoltak, nehogy széthúzást szülő javaslatokkal álljunk elő. – *Bizonyságtételek*, 9. kötet, 195–196. old.

Hamarosan minden véget ér. Nem engedhetjük meg, hogy saját tetteink állítsák meg a munkát. Megváltásunk vezére biztat bennünket: „Menjetez csak előre! Közeleg az éjszaka, amikor már senki sem dolgozhat többé!” Egyre hasznosabbá kell válnunk. Életünk folyamatosan Krisztus hatalma alatt kell, hogy álljon. Égve kell tartanunk a mécseseinket.

Az imádság a menny által rendelkezésünkre bocsátott hatékony eszköz. Ha valaki kérést vagy felhívást intéz felebarátjához, megindítja őt vele, és nézeteltéréseik megoldódnak. Az ima azonban a mennyet mozgatja meg. Csakis az imára válaszként kapott erő teheti bölccsé az embert ahhoz, hogy képes legyen a Lélek egységében munkálkodni. A fohász, a hit és az Istenben való bizalom mennyei hatalommal ruház fel, ami felülírja az emberi számításokat.

Ha az ember megengedi Istennek, hogy megvilágítsa, a hajnali félhomályból eljut a déli napsütés ragyogó fényességébe. – *Reflecting Christ*, 159. old.

Vasárnap – február 26.: A Szentlélek egyesít bennünket Krisztussal

Felülmúlhatatlan értékű igazságot fogalmazott meg Jézus, amikor ezt mondta: „Én vagyok az út, az igazság és az élet.” A bűn elválasztotta a földet a mennytől, a korlátolt embert a Mindenhatótól. Ahogy a szigetek elkülönülnek a kontinensektől, úgy vált el a föld is az égtől, az ember és Teremtője között pedig hatalmas szakadék tátong. Jézus hidat épített e szakadék fölött, és egy új utat nyitott, amelyen az ember eljuthat Istenhez. Akikből hiányzik a lelki világosság, nem látják ezt az utat, és reménytelenségben élnek. Az emberek önálló elméleteket gyártottak az életre vezető útról, (...) pedig csak egyetlen név adatott az embereknek a megváltásra: Jézus, akinek szavai a bűn okozta szakadékon keresztül eljutnak hozzánk: „Én vagyok az út, az igazság és az élet.” (...)

„Ha valaki énrajtam megy be – mondta Krisztus –, megtartatik, és bejár és kijár majd, és legelőt talál.” (Jn 10:9) Örüljön a föld, s a világ lakói ujjongjanak, hiszen Jézus hidat épített a bűn okozta szurdok fölött, és egyesítette a földet az éggel! Utat nyitott az Úr megváltottai számára! A fáradtak és megterheltek hozzá jöve nyugalmat találnak a lelküknek. A zarándok beléphet a helyre, amit az Őt szeretőknek készítették. – *That I May Know Him*, 82. old.

Az apostolok a Krisztus által lefektetett alapra építették fel Isten egyházát. Az Ige a templomépítést gyakran használja jelképül a gyülekezet épülésének szemléltetésére. Így utal Zakariás is Krisztusra, mint Csemeteré, aki megépíti az Úr templomát. (...)

Királyok és kormányzók, papok és főemberek igyekeztek lerombolni Isten templomát. Az Úr hűséges emberei azonban folytatták a munkát, bátran szembenéztek fogsággal, kínoztatással és halállal. Az épület szépen és arányosan készült. Időközönként ugyan a munkásokat már-már elvakította a környező babonák köde és homálya, máskor viszont erőszakos ellenfeleik majdnem legyőzték őket. Ők azonban folytatták munkájukat rendíthetetlen hittel és tántoríthatatlan bátorsággal.

A legkiválóbb építők közül azonban egyik a másik után esett el az ellenség keze által. Istvánt megkövezték, Jakabot fegyverrel ölték meg, Pált lefejezték, Pétert megfeszítették, Jánost száműzték. Mindezek ellenére a gyülekezet növekedett. Új munkások léptek az elesettek helyére, és továbbra is kőre kő került az épület alapzatán. – *Apostolok története*, 595–597. old.

Hétfő – február 27.: A Szentlélek a keresztség által teremt egységet közöttünk

A Szentlélek leszállása a pogányokra nem volt egyenlő a keresztséggel. A megtéréshez szükséges lépés minden esetben: a hit, a bűnbánat és a keresztség. Az igazi keresztyének ekképpen egyesülnek az egyetlen Úrban hitben és keresztségben. Isten megszentelő kegyelme által a különféle vérmérsékletek megváltoznak, és ugyanazon kiváló alapelvek kormányozzák mindnyájuk életét. Péter engedett a hívő pogányok

könyörgésének, és velük maradt egy ideig, hirdette Jézust a környék pogányainak. – *A megváltás története*, 289. old.

Krisztus az alámerítkezést a lelki országába szóló belépés jeléül adta. Ezt határozott feltételnek szabta, amellyel mindenkinek számolnia kell, aki annak bizonyítékát kívánja, hogy az Atya, a Fiú és a Szentlélek hatalma alatt áll. Mielőtt valaki az egyházban otthonra találna, mielőtt Isten lelki országának küszöbét átlépné, az isteni név pecsétjét kell elnyernie: „Az Úr a mi igazságunk.” (Jer 23:6) (...)

Amikor a keresztyének engedelmeskednek az alámerítkezés ünnepeyes szertartásának, Isten feljegyzi fogadalmukat, amellyel hűséget fogadtak neki. Ez a fogadalom az ő hűségesküjük. Megkeresztelkedtek az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében. Így egyesültek a menny három nagyhatalmával. Megfogadták, hogy megtagadják a világot, és engedelmeskednek az Örökkévaló országa törvényeinek. Ezentúl új életben járnak, a menny országa szabályait követik, az Urat tisztelik. Ha fogadalmukhoz hűek maradnak, kegyelmet és erőt kapnak, amely képesíti őket, hogy szent életben járjanak. „Akik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, akik az Ő nevében hisznek.” (Jn 1:12) – *Evangelizálás*, 307. old.

Az Ige lelkiismeretes prédikálása mindig olyan eredménnyel járt, ami a Szentírás mennyei eredetéről tanúskodik. Isten szolgálóinak tanítását a Szentlélek kísérte, és szavukban erő volt. Számos bűnös lelkiismerete felébredt. (...) Amikor felismerték, hogy a Golgota keresztyén az ember bűnei miatt kellett ilyen végtelen áldozatot hozni, megértették, hogy csakis Krisztus érdemei engesztelhetik ki az Atyát bűneikért, és békíthetik meg az embert Istennel. Hittel és alázattal hajoltak meg Isten Báránya előtt, aki elveszi a világ bűneit, és Jézus vére által bocsánatot kaptak „az előbb elkövetett bűnökre”. (...)

Hittek és megkeresztelkedtek, majd Krisztus Jézusban új teremtményként indultak el az új életben – nem azért, hogy a korábbi kívánságaikhoz szabják magukat, hanem hogy az Isten Fiába vetett hittel a Megváltó nyomába lépjenek; hogy visszatükrözzék jellemét és megtisztuljanak, amiképpen Ő is tiszta. – *A nagy küzdelem*, 461. old.

Kedd – február 28.: A Szentlélek Isten Igéje által teremt egységet az egyházban

A Biblia megszabadult bilincseitől. Elvihető minden ember ajtajához, igazsága bemutatható minden ember lelkiismeretének. Sokan vannak, akik nemeslelkű béreaiakként naponta kutatják az Írásokat, s amikor az igazságot eléjük tárják, látják, vajon úgy vannak-e a dolgok vagy sem. Krisztus mondta: „Tudakozzátok az Írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, amelyek bizonyosságot tesznek rólam.” (Jn 5:39) Jézus, a világ Megváltója nemcsak megparancsolja az embernek, hogy olvassa, hanem hogy *tudakozza is* az Írásokat. E nagyon fontos munka ránk van bízva, és ha lelkiismeretesen végezzük, nagy áldást nyerhetünk, mert a Krisztus parancsa iránti engedelmesség nem marad jutalom nélkül. Urunk kegyelmének sajátos ajándékaival koronázza meg mindazokat, akik a hűségnek az Igében kinyilatkoztatott világosságát követik. – *Tanácsok a szombatiskolai munkához*, 84. old.

Isten Szava igazi bölcsesség és tudás forrása. Az emberi elképzelések és szenzációhajhász prédikációk vajmi keveset érnek. Akik magukba szívják a szent Igét, ugyanolyan egyszerűen fogják tolmácsolni, ahogy Krisztus is tette. A világ legnagyobb Tanítója a legegyszerűbb nyelvezettel és a legérthetőbb szimbólumok segítségével adta elő mondandóját.

Az Úr arra kéri pásztoraikat, hogy tiszta eledellel táplálják a nyáját. Azt szeretné, ha az igazságot a maga egyszerűségében közvetítenék. Ha hűségesen végzik a munkát, sokan meggyőződnek a Szentlélek erejéről, és megtérnek. Olyan Biblia-oktatókra van szükség, akik közel férkőznek a hitetlenekhez, megkeresik az elveszett bárányokat, és egytől egyig mindenkinek tiszta és pontos üzenetet közvetítenek. – *Tanácsok szülőknek, nevelőknek és tanulóknak*, 433. old.

Szent és bensőséges viszonyba kell kerülnünk a világ Megváltójával. Egyek kell lennünk Krisztussal, ahogy Ő egy az Atyával. Milyen csodálatos változáson megy át az Úr népének azon része, ami eggyé válik Isten Fiával! Minden mozdulatunk, rezdülésünk, törekvésünk és szenvedélyünk Jézus lelkével és gondolkodásmódjával kell, hogy összhangba kerüljön. Az Úr azt szeretné, hogy akik hisznek benne, ezt a munkát

végezzék. Életünknek és magaviseletünknek átalakító hatást kell gyakorolnia a világra. Krisztus követőinek útját az Ő hatalmának kell befolyásolnia, hogy úgy beszéljenek és viselkedjenek, ahogyan Jézus. A Megváltó így szól: „Én azt a dicsőséget, amelyet nékem adtál, önékik adtam.” (Jn 17:22) (...)

Krisztus kegyelme csodálatos átalakulást eredményez életünkben és jellemünkben. Ha valódi tanítványai vagyunk Jézusnak, a világ észre fogja venni, mit tett értünk az isteni erő, és láthatóvá válik, hogy bár a világban vagyunk, mégsem tartozunk oda. – *My Life Today*, 252. old.

(Olvassuk fel Jn 17:17, 19–21. verseit!)

Krisztus imája az idők végéig felőleli összes követőjét. Előre látta népének próbáit és veszélyeit. Nem közömbösek számára az egyházát zavaró, gyengítő szakadások és viszályok. Mélységesebb érdeklődéssel és gyöngédebb szájalommal tekint ránk, mint amilyen a földi szülő szívét vonzza kiszámíthatatlan, lesújtott gyermekéhez. Jézus azt akarja, hogy tőle tanuljunk. Meg szeretné nyerni a bizalmunkat. Biztat, hogy nyissuk meg a szívünket szeretetének. Ő elkötelezte magát, hogy a segítőnk lesz. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 237. old.

Szerda – március 1.: A Szentlélek hitben és tantételekben is egységet hoz létre az egyházban

Minden gyülekezeti tagnak éreznie kell szívében és elméjében Isten átalakító erejét, így lelki növekedésben lehet része. A hiteles keresztyéneknek elegendő Krisztus kegyelme, hogy Isten gyermekeivé válhassanak. Az angyalok az Úr népének javára munkálkodnak, hogy Sátán ne arathasson győzelmet felettük. (...)

A Szentlélek nem engedheti meg, hogy egyetlen gyülekezeti tagnak is hiányosságokkal teli jelleme legyen. Minden férfi és nő megkapta tőle az előjogot, hogy a világosság követévé, az igazságra való befolyássá, a keresztyén élet példaképévé váljon. Isten így segíti egyházát. Sátán minden tőle telhetőt megtesz az Úr tervének tönkretétele érdekében; a Mindenható azonban azt szeretné, hogy aki a népe közé tartozónak vallja magát, ne ejtsen hibát, hanem egyenesen haladjon a jó irányba.

A földi gyülekezet vezetője arra inti a tagokat, hogy akarataikat jóindulatú engedelmességgel Isten akaratának vessék alá. A Teremtő ekképp egyesíti a földön lévő egyházának eszközeit a mennyieikkel. – *The Upward Look*, 184. old.

A keresztény egységnek hatalmas ereje van. Akik ennek részesei, azokról nyilvánvalóvá válik, hogy ők Isten gyermekei. Az egység óriási befolyással van a világra, és bebizonyítja, hogy az ember – halandóságának ellenére is – képes a mennyei természetben részesülni, ami után e kívánsággal és megvesztegetéssel teli világban mindenki igencsak törekszik. Egyek kell, hogy legyünk felebarátainkkal és Krisztussal: Jézus által pedig az Atyával is. Ha ez megvalósul, rólunk is el lehet majd mondani: „Öbenne vagytok beteljesedve.” (Kol 2:10) – *My Life Today*, 276. old.

Láttam, ahogy Isten vizsgálja és próbálja népét. Mint aranyat, addig finomítja, míg ki nem ég belőle a salak, mígnem a képmása tükröződik benne. (...) Az Úr mindent meg fog rendíteni, ami megrendíthető. Isten a legmegpróbálóbb helyzetekbe fogja vinni népét. Híveinek az igazságban kell gyökerezniük, különben elbuknak. Ha az Atya ihlető jelenlétével megnyugtatja és táplálja lelküket, ki fognak tartani, még ha sötét és tövisekkel tűzdelt is az út. Mert a sötétség hamar elmúlik, és az igazi világosság örökké ragyogni fog.

(...) Legyünk nagyon körültekintőek. „Amennyiben rajtatok áll, éljetez minden emberrel békességben.” Anélkül is engedelmeskedhetünk ennek az intésnek, hogy hitünk elvei közül egyet is fel kellene áldoznunk. Sátán és serege harcban áll a parancsolattartókkal, és törekedni fog nehéz helyzetbe hozni őket. Nem kellene az előrelátás hiánya miatt ide juttatnunk magunkat. – *Bizonyágtételek*, 1. kötet, 355–356. old.

Csütörtök – március 2.: A Szentlélek egyesíti az egyházat a misszióban és a szolgálatban

A tanítványok tíz napon keresztül fohászokdtek a Lélek kitöltetéséért, Krisztus pedig közbenjárt ügyükért a mennyben. Az égiek megün-

nepelték Jézus visszatérését. Miután a szolgák szolgálaként közöttük élt, felemeltetett a mennybe, és a Szentlélek ajándékát kérte Istentől, hogy tanítványaira árássa. (...)

Kimondhatatlan vágygal tekintek arra az időre, amikor a pünkösdi események – sokkal erőteljesebb formában – újra megisméltődnek. „Ezek után láttam más angyalt leszállni a mennyből, akinek nagy hatalma volt; és a föld fénylett annak dicsőségétől” – mondja János (Jel 18:1). Amikor ez bekövetkezik, az emberek saját nyelvükön hallhatják az igazságot. – *Adventista Biblia-kommentár*, 6. kötet, 1055. old.

Az Úr nem zárta be a mennyei tárházat, miután a Szentlelket kiárasztotta az első tanítványokra. Mi is megkaphatjuk áldásainak teljességét. Az ég tele van Isten kegyelmének kincseivel: aki hittel jön elé, bizalommal kérheti, amit Ő megígért. Ha nincs bennünk az Ő ereje, az csak a lelki hanyatlásunknak, tőle való különbözőségünknek és hanyagságunknak a következménye. Ébredjünk fel végre ebből a törvényeskedő, halott állapotból! – *Review and Herald*, 1889. június 4.

Az Úr minden arra vágyó lélekbe új életet ültethet: ha valaki őszintén akarja Őt szolgálni, annak az oltárról származó „eleven szentet” érint az ajkához, hogy ékesszólóan tudja dicsérni az Ő nevét. Ezernyi hangot fog áthatni az erő, hogy Isten Igéjének csodálatos igazságait hirdethessék. A tétova nyelv megoldódik, a visszahúzódók bátorságra lelnek, és nyíltan bizonyosságot tesznek hitükről. Tisztítsa meg az Isten minden folttól gyermekeinek lelki templomát! Bárcsak mindannyian megtarthatnánk a vele való szoros kapcsolatot, és részünk lehetne a késői eső kitöltésében! – *Review and Herald*, 1886. július 20.

Az apostoli egyházzól írták, amikor a feltámadt Krisztus dicsősége ragyogott rájuk: „Senki semmi marháját nem mondta magáénak” „Mert szűkölködő sem volt öközöttük senki.” „Az apostolok nagy erővel tettek bizonyosságot az Úr Jézus feltámadásáról; és nagy kegyelem volt mindnyájukon.” „Mindennap egy akarattal kitartva a templomban és megtörve házanként a kenyeret részesedtek eledelben, örömmel és tiszta szívvel, dicsérve Istent és az egész nép előtt kedvességet találva.

Az Úr pedig minden napon szaporította a gyülekezetet üdvözülőkkel.” (Csel 4:32, 34, 33; 2:46–47)

Átkutathatjuk az eget és a földet, mégsem találunk határozottabban kinyilatkoztatott igazságot, mint hogy segítenünk kell a résztvevőinkre és segítségünkre szorulókon. Ez a Krisztusban rejlő igazság. Amikor a Jézus nevét viselők gyakorolni fogják az arany szabály elveit, akkor majd ugyanaz az erő és hatalom kíséri az örömezenetet, ami az apostolok napjaiban volt a segítségükre. – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 137. old.

Minden gyülekezetben lennie kellene szegények kincstárának, így mindenki hálaáldozatot ajánlhatna fel hetente vagy havonta. Ez az áldozat hálánkat fejezné ki egészségünk, élelmünk és kényelmes ruhánk ajándékáért.

Ki-ki Istentől kapott javaival arányosan félretehete a szegények, az ínséget szenvedők részére. Külön felhívom erre a figyelmeteket. Ne feledkezzetek meg a szegényekről! Mondjátok le kényelmetek, fényűzések egy részéről, hogy segíteni tudjátok, akiknek csak a legszűkösebb ruházat és élelem jutott! Amit értük teszel, Jézusért teszed. Jézus azonosítja magát a szenvedő emberiséggel. Ne azon igyekezzetek, hogy sorra kielégítsétek minden vágyatokat! Ne csak akkor adjatok, amikor jól esik! Adakozzatok rendszeresen, minden héten annyit, amennyit az Úr napján a mennyei jegyzőkönyvben szeretnétek látni! – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 150–151. old.

Péntek – március 3.: További tanulmányozásra

„Ti pedig, atyámfiak, meg ne restüljétek a jó cselekvésében!” (2Thessz 3:13)

Miként hívhatnánk fel a figyelmüket azoknak, akik Krisztus követőinek vallják magukat, hogy végre tudatára ébredjenek magasztos elhívásuknak? Hát nem szól már egyetlen hang sem, ami kérhetné őket, hogy dolgozzanak, amíg még nappal van? Mennyei Urunk életét adta e romokban heverő világért. Ki mond le végre énjéről, és áldozza önmagát azon lelkek megmentésére, akikért Krisztus meghalt?

A keresztényeknek minden cselekedetükben keresniük kell annak a lehetőségét, hogy Krisztust bemutassák, és bizonyítsák, hogy jó neki szolgálni. Ne tegyék visszatartóvá a vallásunkat azzal, hogy a megpróbáltatások során az énről való lemondást és az áldozathozatalokat nyögve és sóhajtozva fogadjátok! Ne semmisítsétek meg hitünk bizonyosságát türelmetlenkedéssel, nyugtalansággal és panaszkodással! Hagyjátok a Lélek erényeit megmutatkozni jóság, alázat, béketűrés, szívesség és szeretet által. Hadd vegyék észre mások is, mennyire megindító Krisztus véget nem érő szerelme, és hogy vallásunk nem pusztán ruha, amelyet fel- vagy leveszünk a körülményektől függően, hanem zavartalan, folytonos és változhatatlan elv. Milyen szomorú, hogy a büszkeség, hitetlenség és önzés – mint valami lappangó daganatos betegség – felfalja az életadó kegyelmet olyan sok, magát kereszténynek valló ember szívében! (...)

A Jézus iránt érzett szeretet látható, érezhető. Nem lehet elrejteni. Fenséges erőt képes kibocsátani. A félnket bátorrá teszi, a lustát szorgalmassá, a tudatlant bölccsé. A dadogó nyelvet ékesszólóvá változtatja, új életre ébreszti az eddig nem használt elmét. A csüggedőknek reményt ad, a szomorúakat felvidítja. Aki Krisztus szeretetével bír, elfogadja szerelmének ajándékait és lehetőségeit, hogy az Ő erejével viselhesse a terheket. A Megváltó szeretete nem gerjed haragra a váratlan helyzetekben, és szemrehányást sem tesz. (...)

Krisztus békéje értékesebb minden földi kincsnél. Keressük teljes szívünkkel az Urat, tanuljunk Jézustól alázatosságot és szelidséget, hogy nyugalmat találhassunk a lelkünknek! Keltsük életre nem használt tartalékainkat, váljunk tevékenyé, őszintévé, buzgóvá! A keresztény példamutatásának, magaviseletének és beszédének egyaránt olyannak kell lennie, ami feléleszti a bűnösökben a vágyat, hogy az élet Forrásához jöjjenek.

Tárjuk ki szívünket az igazság Napjának ragyogó sugarai előtt! Dolgozzunk örömmel, vígan Urunk szolgálatában! Ne csak a gyülekezetben dicsérjük Őt szavainkkal, hanem a mennyei szentség felé irányított életünkkel is – tevékeny, hasznos keresztény életmóddal! Bátorítsátok egymást választásotokban és elhívásotokban! Jusson eszetekbe, hogy aki nem restül meg a jó cselekvésében, végül győzelmet arat! – *Reflecting Christ*, 368. old.